

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2572/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 67.Pf.633.029/2023/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Gyöngyösi Zoltán ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 1.1. Az indítványozó – a támadott bírósági eljárásban felperes – az alperesi társasház tulajdonostársa. Az indítványozó 2016. november és 2018. június között az alperesi társasház közös képviselője volt. A társasház 2021. novemberében tartott közgyűlésén felhívta az indítványozót, hogy – a közgyűlés álláspontja szerint az alapul fekvő iratok alapján igazolt – az indítványozó közös képviselői megbízatása alatt keletkezett házipénztári hiányt a társasház felé rendezze. Emellett a számvitel rendjének megsértése büntettének megalapozott gyanúja miatt a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) nyomozást is folytatott. Később a nyomozást a NAV arra tekintettel szüntette meg, hogy a rendelkezésre álló adatok és bizonyítási eszközök alapján bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható.
- [3] 1.2. Az indítványozó a társasházzal szemben keresetet nyújtott be, amelyben – a 2021. novemberében tartott közgyűlés – három társasházi közgyűlési határozata érvénytelenségének megállapítását kérte. Keresetében mint felperes jogalapként lényegileg mint tulajdonostárs a kisebbségi jogok lényeges sérelmére, valamint a határozatok rá nézve súlyosan valótlan kijelentéseire hivatkozott.
- [4] Az elsőfokú bírósággént eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság 4.P.XII.20.168/2022/51. számú ítéletével a támadott határozatok közül kettő esetében megállapította az érvénytelenséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

- [5] Kitért döntésének indokolásában arra, hogy a társasházi közgyűlés 2. számú napirendi pontjában hozott határozatnak van normatív tartalma, miutánösszepszerű pénztárhiány rendezésére hívta fel a felperes indítványozót, mint korábbi közös képviselőt. A bíróság álláspontja szerint a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) 42. § (1) bekezdése alapot teremthet a döntés keresettel történő megtámadására, ugyanakkor a határozat a felperest nem mint tulajdonost, hanem mint volt közös képviselőt kérte fel az összeg rendezésére. Közös képviselőként a felperes indítványozó azonban nem volt jogosult megtámadni a határozatot. A további két döntés tekintetében megállapította a bíróság, hogy az alperes érdeke volt a pénztárhiány fennálltának bizonyítása. Az alperes társasház bizonyítási indítványára kirendelt szakértő viszont megállapította, hogy a felperes indítványozó által készített pénztári jelentés, sem a könyvelő által készített módosított pénzforgalmi lista nem volt alkalmas arra, hogy a társasház pénztárában lévő készpénzállomány a vizsgált időpontban pontosan kimutatható legyen. Miután ennek bizonyítása tehát nem sikerült, a bíróság megállapította a két határozattal kapcsolatban, hogy azok a Tht. 48. § (1) bekezdés a) és c) pontjaiba, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számviteli tv.) 15. § (3) bekezdésébe ütköznek és a kisebbség jogos érdekének lényeges sérelmével jártak.
- [6] 1.3. Az indítványozó fellebbezése folytán másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 67.Pf.633.029/2023/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét részben megváltoztatta. A fellebbezést a per fő tárgya tekintetében – a közgyűlési határozatok érvénytelensége kapcsán – alaptalannak ítélte, a perköltség vonatkozásában viszont részben alaposnak találta. Kifejtette döntésében, hogy a felperes indítványozó – a vonatkozó jogszabályok alapján 66%-ban lett pernyertes és a felmerült költségek eloszlása után kiszámítva – az alperes felé fennálló és fizetendő elsőfokú perköltség összegét leszállította.
- [7] 2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 67.Pf.633.029/2023/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert véleménye szerint az sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét.
- [8] 2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében – lényegileg a bírósági eljárások során előadottakat megismételve – kifejtette, hogy nem ért egyet a másodfokon eljáró bíróság álláspontjával a vitatott közgyűlési határozattal kapcsolatban, miszerint: „A határozatban foglaltak nem kapcsolhatóak a felperes tulajdonosi minőségéhez, kizárólag az általa korábban ellátott közös képviselői tevékenységéhez.”
- [9] Az indítványozó szerint azonban ezzel ellentétesen a határozat normatív tartalma rá, mint tulajdonostársra vonatkozott, miután a határozat meghozatalakor már nem volt

közös képviselő. Szerinte a törvény alapján korábban volt közös képviselő nem lehet a normatív tartalom címzettje. Mindezért a Tht. 42. § (1) bekezdése alapján ezt a határozatot tulajdonostársként megtámadhatta, mivel véleménye alapján a felmerült pénztári hiány kapcsán személye nevesítve volt feltüntetve, így kisebbségként ellentétben állt a társasház tulajdonosi többségével, ami feljogosította a jogcselekményre.

- [10] Miután a bíróság álláspontja szerint azonban nem tulajdonostársként, hanem volt közös képviselőként szerepelt a határozat normatartamának címzettjeként az indítványozó, így nem támadhatta meg azt. A döntése erre tekintettel az indítványozó szerint megvonta tőle a keresetőségi jogát, ennek eredményeképpen kérelmét tartalmilag nem bírálták el. Hangsúlyozta az indítványozó, hogy keresetet csak olyan személy indíthat, aki rendelkezik keresetőségi joggal. A téves és megszorító jogértelmezés folytán elesett a bírósághoz fordulás jogától, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból ered. Tulajdonostársként nem tudott perben maradni tehát, amelyben személye – saját véleménye alapján – tulajdonostársként volt a címzett.
- [11] Végezetül kitért az indítványozó arra is, hogy a Tht. szövegét a bíróság nem annak célja szerint értelmezte, a józan ész és az erkölcs szabályait figyelmen kívül hagyva hozta meg döntését. Ezzel megsértette az Alaptörvény 28. cikkében írt követelményt is, miszerint; a bíróságok a jogalkalmazásuk során a jogszabályok szövegét azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.
- [12] 3. Az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak.
- [13] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be. Az indítványozó továbbá jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben, az alapügy korábbi felpereseként terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [14] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz, így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételt.
- [15] Az Alkotmánybíróság megjegyzi ugyanakkor, hogy az indítványban szereplő Alaptörvény 28. cikke nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított és

védett alapjogának, így e rendelkezésre alkotmányjogi panasz egyébként sem alapítható {lásd például: 3004/2021. (I. 14.) AB végzés, Indokolás [24]}.

- [16] 3.3. Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az alábbiak szerint – megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [17] 3.4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz – az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában – az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [18] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {lásd például: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [19] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor. {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]} Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.

- [20] 4. Az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg ezzel kapcsolatban: az indítványozó alkotmányjogi panasz indokolásában lényegileg azokat az érveket ismétli meg, amelyeket a bírósági eljárás során kérelmeiben előadott, azaz e tekintetben egy újabb fórumot szeretne megnyitni annak érdekében, hogy sérelmei valamilyen módon orvoslást nyerjenek. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy állandó gyakorlatának megfelelően nem rendelkezik hatáskörrel rendes bíróságok törvényességi vizsgálata körében értékelendő kérdések megválaszolására, így nem hivatott annak vizsgálatára sem, hogy a nevezett közgyűlési határozat normatartama mely címzetre vonatkozik és mely címzettek vonatkozhat pontosan, illetve azok milyen minőségben. Ezáltal eldöntve azt, hogy ki rendelkezik keresetindítási joggal és támadhatja meg a döntést.
- [21] Az említettek mind olyan szakjogi jellegű és gyakorlati kérdések, amelyeket az eljáró bíróságok hivatottak eldönteni. Az alkotmányjogi panaszokban felvetett kérdésekre az eljáró bíróságok döntéseikben igen részletesen és megalapozottan választ adtak, erre tekintettel az előadottak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetettek fel, így nem teljesítették a befogadhatóság és az érdemi elbírálás feltételét.
- [22] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában, valamint az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában foglalt követelményeknek, ezért nem fogadható be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel az alkotmányjogi panaszt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. november 5.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

